

El 'factor Anglada'

ENRIC MARÍN

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 27.03.10

El sondeig publicat per aquest rotatiu aquesta setmana ha aportat informació que fins ara només estava apuntada. No em refereixo als pronòstics sobre la futura composició del Parlament. Els resultats eren els previsibles i corresponen a una tendència ja observada, accentuada pels efectes de la crisi econòmica i la tempesta de neu. La dada més rellevant és l'alt percentatge de fidelització dels electors de CiU. El manteniment sostingut d'aquesta fidelització és el que a hores d'ara proporciona a Artur Mas un ampli i confortable avantatge a vuit mesos de la cita electoral. L'avantatge és tan clar que, en principi, la victòria nítida hauria d'estar garantida, si no es cometien errors greus.

Però les dades més rellevants són les que es van fer públiques dijous. És la primera vegada que emergeix de forma clara un ampli estat d'opinió pública en connexió ideològica amb expressions populistes. La conclusió és òbvia: a Catalunya hi ha mar de fons. Fins ara, les enquestes havien reflectit la creixent des-afecció a la política. Però aquesta desafecció ja ha derivat en irritació contra els polítics. Contra tots.

Els polítics són vistos com un problema, i això és preocupant. Però ho és més que per a una part molt significativa de la ciutadania els postulats xenòfobs i racistes representats per Josep Anglada es comencin a veure amb comprensió o, pitjor, simpatia. El factor Anglada i l'abstenció són les dues variables que més poden fer variar les previsions electorals. Per sobre de l'eternament ajornada sentència sobre l'Estatut. Cal tenir en

compte que el potencial elector de la força d'Anglada és més transversal del que podria semblar.

Catalunya és un país plural i complex. En el context estatal, les noves expressions polítiques tendeixen a aflorar entre nosaltres. Això és el que va passar amb el nou nacionalisme espanyol de Ciutadans, precedent de l'espanyolisme dur, intransigent i retòricament progressista de la formació de Rosa Díez. Ara podria tornar a passar el mateix amb la dreta xenòfoba. El fenomen d'aquesta nova extrema dreta que ja s'ha desempallegat de la simbologia feixista s'ha anat generalitzant. No hi veig cap motiu per pensar que la societat catalana o l'espanyola estiguin vacunades contra qualsevol brot polític de fonament racista. Per això tinc la convicció que el pitjor que podrien fer els nostres polítics de tradició democràtica és caure en la temptació d'especular electoralment amb el fenomen. Al cap i a la fi, el que està en joc és el nostre millor patrimoni col·lectiu: la convivència cívica d'un sol poble que vol participar d'un projecte comú des de la diversitat. Ni més ni menys.